

תשובות

לשור הקולות

לחוק עופר—באדר, שפירושו התארגנות גורמייכות לדריסת האופוזיציה המפריעה להם — יש רק מענה יעיל אחד: התארגנות מחודשת וממרצת של כל סיעות האופוזיציה הקטנות תחת גג של מצע דימוקראטי רחב נגד מדיניות שוד קולות הבוחרים והחנקת הדימוקראטיה! ד"ר י. שילוני, רחובות

...הסיעות הקטנות צריכות להכריז כי מעתה תנהלנה מערכה להימנעות מהצבעה בבחירות לכנסת — כולן כאחת. בלאו-הכי אדישות האוכלוסיה לנועשה בכנסת היא שם דבר. זאת יכולה להיות התשובה היחידה הגאונית לכנסת כביכול דימוקראטית, כפי שהיא היום. אסור להי-תפס למלכות של המערך-גח"ל ולתת גושפנקא לדיקטטורה של מיפלגות המימ"ס. התשובה המתבקשת: בישלחם תב"שיל — תאכלו אותו לבד, בלעדינו. כי הימנעות נוכל להוכיח כי איננו מיעוט. יהודה בלום, צור-שלוש, חיפה

השבוע התגלה סופית פרצופה האמיתי של האופוזיציה הי גדולה במדינה. גח"ל זחל על גחונו כדי שיוכל להשיג בבחירות ה- באות עוד 0.8 של מנדט. כדי שעוד עסקן ליברלי או חרותניק ישב בכנסת ויריס יד או טומטית. איפה ה- תפארת? איפה ה- הדר? כנראה ש- הם היו בחו"ל יחד עם מנחם בגין ב- יום ההצבעה המכריע.

משה דורי, חדרה

...כמה סמלית היתה הנשיקה הפומבית שהעניק ח"כ יוחנן באדר לגולדה מאיר בכנסת: באדר מנשק לגולדה ביד, וגח"ל מנשק למערך בתחת.

שאול ששון, בני-ברק

חוות

החיות

"העולם הזה" 1857, "הנדון — חוות החזירים", על קנוניית בא-דר-עופר.

בדבר אחד טעה העורך בכתבה: כי תמונה שצירף אליה. בתמונה נראה החזיר השחור (המערך) צועד ראשון, ואחרי ריו החזיר הלבן (גח"ל).

אך השתלשלות המאורעות הראתה כי זה שהוביל הוא דווקא החזיר הלבן. יוסף ברוך, תל-אביב

● סצינה אחרת מתוך הגידיסה הקול-נועית של חוות החיות. בה נראה החזיר הלבן מוביל כשנוסח החוק בפיו — ראה תמונה.

להסיק

מסקנות

האזעקה שסוגרה לפרופסור אפרים קצ'לסקי בארצות-הברית כדי שישגיב כי מהירות ארצה להציג את מועמדותו לישיבה הגבוהה ביותר במדינה, היתה מישהו פאטאלי של מיפלגת העבודה. עם צעד זה הוחמצה הזדמנות בלתי חוזרת לגשר (ולוא במעט) על הפער העדתי ההולך ונפער מתחת רגלינו ומאיים עלינו. האיש המתאים והסימפטי על כולם נדחף כבמטה קסמים לקרן זווית על פי צו מ' גבוה.

אני תיקוה שעם התקרב מועד הבחירות יסיק העם את מסקנותיו מצעד פארטאלי זה ויידע להוכיח את בגרותו ולהי-אבק למען יחס הוגן יותר כלפיו בעתיד.

מאשה פורמן, רמת-גן

מישאלים

לבחירת הנשיא

"איש אינו רוצה לדבר איתנו..." פסק הנשיא זלמן שז"ר והתעלם ממכתב ש-שלחתי לו שהזכיר לו כי הציבור הע-רבי הפלסטיני הוא הצד העיקרי בסיכ-סוך ובן שיחנו הי-ריאלי.

הוא בדיעבד הי-ביע אהדה באופן פומבי והפגנתי ל-טירוריסטים כאשר אלה היו י-ה-דים: מציתי בור-טיק המין.

האם אדם כזה היה ראוי לכהן כי-נשיא מדינה החורת את הדימוקרטיה על דיגלה?

רגשות מרים ומאבק חריף אופפים את בחירתו של הנשיא הבא. האם לא מן הראוי לתת למישאל-עם לקבוע את מי באמת מעדיף העם בתור נשיאו? שלום זמיר, אמירוס

זמיר

דורי

החזיר הלבן והחזיר השחור מתוך "חוות החיות" גח"ל והמערך צועדים

פוא עלה, אבל הדגים, מהם עושים גפיל-טע פיש, לא עלו, הסוכר עלה — אבל הסוכריות של האשכנזים לא. קודם לקחו, לנו את הפרנסה, אחר-כך את הכבוד. עכשיו רוצים לקחת לנו גם את האוכל?

ש. בוקובזה, באר-שבע

חצי תה

חצי קפה

"העולם הזה" 1856, "הנדון — אנטי בן-אהרון", ניתוח דברי מו-כ"ל ההסתדרות על השטחים.

מי שקורא את פיתרונו האורגנילי של מו"כ"ל ההסתדרות לבעיית השטחים והי-שלום, לא יכול שלא להיזכר בחיך מר בשיטת החציית-החצי-קפה של לוי אש-כול בזמנו. כי מה ההבדל בין דיין ובין בן-אהרון?

דיין אומר: כל השטחים — בלי שלום; ובן-אהרון: קצת שטחים — קצת שלום. אבל בסופו של דבר יביאו שתי השיטות לאותה תוצאה: שטחים ללא שלום וגם ללא ביטחון.

לכן אני מציע לקרוא לעוף המזור הי-מעופף מעל שמי-המערך, במקום יצחק בן-אהרון, בשם חדש שהולם אותו יותר: חציון בן-אהרון!

רם ברמלי, פתח-תקווה

מי מכיר

את עמוס עוז?

"העולם הזה" 1857, מדור "אני-שיס", על אי ההצלחה לגלות את הסופר עמוס עוז בעצרת למען עקורי איקרית ובירעם.

אם אף אחד מאנשי תנועת השלום לא יודע איך נראה-עמוס עוז, זה רק ההפסד שלהם. מה שיותר חמור, לדעתי הוא, ש-

עמוס עוז

ההפסד של תנועת השלום

אף אחד מהם לא מכיר כנראה גם את ספריו ויצירתו. בכל אופן, כדי שבפעם הבאה אם תראו אותו ברחוב, תוכלו לפי-חות להסיר בפניו את הכובע, אני שולח לכם תמונה של עמוס עוז. תדפיסו ממנה הרבה עותקים ותחלקו בין החברים של-כם, כדי שיוכלו לגלות אותו בקלות לי-הבא.

חבר, חולדה

פלסטינים - יוק?

וריקת-רימונים בעזה צריכים לקרות, כמה עוד רשתות של אירגוני-חבלה פלסטינים צריכות להתגלות בערייה-גדה. כמה עוד פשיטות יצטרך צה"ל לעשות על בסיסייה-פלסטינים בלבנון וב-סוריה כדי להיכח לגולדה העקשנית שלא רק שישנה ישות פלסטינית, אלא שהיא חיה, נושמת וכנראה לא פחות עקשנית במלחמתה תוך קבלת האהדה והתמיכה השקטות של הערבים החיים היום נגד רצונם תחת שילטון הממשל הצבאי הישראלי!

אם מזה שהתרחש עד עתה ברחבי הארץ ומסביבנו באיזור ובעולם לא יכול עדיין לשכנע את גולדה שלא ייתכן פיתרון של ממש לסיכסוך הישראלי-ערבי ללא הכרה בפלסטינים כגוף מדיני מצד כל הנוגעים לסיכסוך — מה כבר יכול לשכנע? כל הדברים האלה על הפלסטינים בנוסח המתחכם או המת-טפש: איפה הם היו עד 1967? לא שמענו. לא ראינו ואין דבר כזה, מצד אדם העומד כיום בראש ממשלה בישראל מראים אחד מהשניים:

או שהאדם הזה עם כל הכבוד המפוקפק הוא סתום לחלוטין, או שהוא פשוט לא רוצה, במפורש, לראות את המציאות כמו שהיא ואז גם במיקרה השני, סתום אצלו משהו — אם אין לו כל הסבר הגיוני אחר.

אולם, מה שגרוע יותר, אם ישנה מפלגה, שמתחננת לאדם כזה שיעשה טובה לעם-ישראל וימשיך להיות מועמד לראשות-הממשלה — הרי מצער כי גם מיפלגה זו היא לא פחות סתומה מן המנהיגה הזקנה שלה.

יואב בין, ראשון-לציון